

Si 17 anys ja eren molts anys, doncs imagina't 18! Estava estirada al llit pensant, com seria allò de ser una persona adulta, però pels nervis de que tot sortís bé, no podia ni estar-me quieta. Els segons, els minuts, les hores, tot anava lent. Fins i tot jo mateixa, que no feia res més que pensar en què passaria al dia següent, el dia del meu aniversari. Definitivament i sense pensar-m'ho molt, vaig tancar la llibreta de matemàtiques i em vaig posar al llit després de posar-me el pijama, i després de tapar-me amb el llençol, em vaig abraçar al meu peluix i em vaig quedar fregida.

Vaig sentir les obres que estaven fent davant de casa meva. Vaig aixecar el cap del coixí i vaig cridar: A qui se li acut fer obres a les tantes del matí! Vaig mirar per la finestra, encara des del llit, i al veure que era de dia em vaig disculpar als obrers amb un crit, i vaig mirar el despertador. Eren les 7:56! Sort de les obres que em van despertar, perquè sinó, hagués arribat tard a l'escola segur. Em vaig aixecar del llit, i em vaig posar uns pantalons a conjunt amb una samarreta ampla de la "Coca Cola" que m'havien regalat quan vaig anar d'excursió amb la meva classe, i per acabar, a part de la meva motxilla lila, unes bambes, també liles, que tot i que fos estrany, quedaven bé. Després, vaig anar al bany. Allà, em vaig pentinar el meu cabell de color castany i de mida mitjana, i vaig anar a esmorzar per després, un quart d'hora abans, anar cap a classe. Vaig sortir de casa, i com els meus pares no hi eren i la meva germana avui no tenia classe, o això deia ella, a part de mi, només estava el Nick, el meu gos. Li vaig dir adéu, i me'n vaig anar cap a l'escola.

Les meves amigues de l'escola em van felicitar quan em van veure, i a la meva classe, van fer el mateix. Les classes van començar, però era dijous, el pitjor dia de la setmana. A primera hora, vam fer geografia, no vaig entendre res de res. Tecnologia va ser la hora que em va semblar més llarga de tota la meva vida, no m'agrada gens el tema que estem fent. Al pati, em vaig asseure en un raconet per escriure el meu llibre, com casi bé cada pati faig. Química, socials i francès, van passar ràpid, perquè bàsicament, m'agraden les assignatures, però recordeu que m'agradin o no, no vol dir que se'm donin bé. A l'hora de dinar, ja estaven els meus pares i la meva germana a casa, tots em van felicitar i em van dir que la Laura, una amiga de preescolar, m'havia trucat per a celebrar el meu aniversari, la vaig trucar. Vam arribar a l'acord de que ens veuríem a les 4:00, de la tarda, a un parc. Van ser dos quarts de quatre, i vaig sortir de casa contenta de que ens veuríem. Al trobar-nos, vam parlar, vam jugar a la Wii, vam fer un pastís, i per últim, em va donar el meu regal: un collaret que posava Maria. Era el millor i l'únic regal que em van fer pels 18! Ens vam acomiadar i vaig tornar a casa. Vaig pujar en ascensor fins a casa. Vaig dir hola amb un crit. Al arribar a la meva habitació vaig veure a la meva germana petita. Em va dir que la acompanyés al menjador per jugar al "Just Dance", però com no me la vaig creure, li vaig dir que no estava per bromes, que havia caminat una bona estona. Va insistir, i finalment, vaig accedir a anar-hi. Estaven tots els llums apagats, i uns segons després d'haver arribat, tota la meva família va saltar del seu amagatall i van dir: Sorpresa! Jo vaig quedar parada! No m'ho esperava gens. Tots ens vam asseure, i després del meravellós sopar que va fer la meva mare, mentre ens menjàvem els macarons, uns postres francesos deliciosos, em van donar els regals: molta roba, un casset, un joc d'ordinador,... Tot em va agradar, però el que em va agradar més, va ser la típica postal que em fa la meva germana cada any, en canvi, aquest any era diferent. Em va fer un escrit preciós que em va encantar, i casi em poso a plorar. Em va dir: Tu tranquil·la, estiguis on estiguis et farà cada any una postal, no creguis que et lliuraràs tant fàcilment de mi... Jo li vaig respondre: De veritat, moltíssimes gràcies a tots.

- Ja està! Aquesta és la idea perfecta per a participar al concurs! Ara mateix la escriuré a un Word a veure si guanyo algun premi, o això espero...